

ДВИЖЕНИЕ ЗА ПРАВА И СВОБОДИ

107

София

Изх. № ..... 199..... г.

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 447/с.р. 1191 г.

Дата 28.01.1992 г.

С Т А Н О В И Щ Е

от ДВИЖЕНИЕ ЗА ПРАВА И СВОБОДИ

по дело № /1991 год.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Във връзка с определението Ви от 29 декември 1991 г. с което приемате искането на групата депутати за разглеждане по същество, относно противоконституционността на Движението за права и свободи, молим на основание чл.19 ал.1 от ЗКС и чл.25 ал.2 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд, наново да обсъдите и прецените допустимостта на искането.

Съображенията ни за това са следните:

Конституционността на политическите партии и организации се регламентира от два текста на Конституцията – чл.11 и чл.44, които ще разгледаме по отделно.

I. Чл.11 от Конституцията – регламентира условията за провеждането на политическия живот в страната, както и правата, задълженията и условията за образуване на политическите партии.

В ал.4 на чл.11 е въведена забраната за образуване на политически партии на етническа, расова или верска основа, както и партии, които си поставят за цел насилствено завземане на държавната власт.

В молбата на групата народни представители от

36-то Народно събрание, подадена пред Конституционния съд под № 14/28.11.1991 год. се поддържа искането, че ДПС е образувано на етническа и верска основа - стр.5 т.3. Или с други думи казано спорът по който следва да се произнесе Конституционният съд засяга първата хипотеза на чл.11 ал.4 от Конституцията в частта ѝ относно етническата и верска основа.

Основният извод от който зависи изхода на спора, както относно неговата допустимост, така и при разглеждането му по същество е какъв е обсега на забраната по първата хипотеза на чл.11 ал.4 и какво е нейното приложно поле:

1. Така, както е формулирана първата хипотеза, ние определено считаме, че тя практически е неприложима и влиза в противоречие с останалите текстове на Конституцията. Текстът е неприщизен, неясен и буди недоумение по използваната терминология и смисълът заложен в него.

Основанието ни за това наше становище е какво следва да се разбира под: етническа, расова или религиозна основа.

- Дори и най-беглата справка в енциклопедиите и речниците за чужди думи в българския език сочи, че под "етност" се разбира народност, а под представката "етно" отношение към народност.

Грамматическото тълкуване на текста стига до абсурдния извод, че политически партии не могат да се образуват от граждани от каквато и да е народност, дори и от българска.

- По "расова основа", сме взели отношение в становището си, депозирано пред Вас под вх.№45/29.10.1991 год. Освен това в искането не се поддържа тезата за "расова основа", поради което няма да се спираме подробно на този въпрос.

- Религиозната основа е нещо абсурдно и необяснимо, тъй като това означава, че в Република България не могат да се образуват християн-демократични или християн-социалистически партии, които както е известно имат за своя идеология демократичност или социална справедливост, съчетани с християнските добродетели.

- Не е ясно също така какво се разбира под "основа", както и кога тя следва да е налице и какви са критериите по които тя ще се установява.

Грамотичното и логическо тълкуване на текста води до извода, че забраната да се образуват партии, се отнася до фазата "образуване". А щом това е така, какви са критериите по които ще се преценява тази "основа" и как ще се установява наличието на етническа, расова или религиозна принадлежност на дадена партия.

От друга страна чл.7 от ЗПП изисква най-малко 50 души учредители, поради което се поставя въпроса - само въз основа на личностите на учредителите ли ще се преценява "основата"?

Без логичен отговор остава и въпросът, ако една партия има като своя идеология защитата на гражданските и социални права и с тази си идеология след образуването си тя привлече членска маса от определена етническа или религиозна общност, може ли да се говори, че тя е образувана на тази основа.

- В синтез на гореизложеното се стига до единственият конституционноправен и логически извод, а именно, че текста на чл.11 ал.4 следва да се разбира в смисъл забраната за образуване на партии се отнася до случай, когато се проповядва омраза или ненавист към други народности, раси или религии. В този случай обаче текстът на чл.11 ал.4 се покрива с чл.44 ал.2 от Конституцията.

Не е без значение да се отбележи, че чл.11 ал.4 е в противоречие с чл.6 ал.2 от Конституцията. Ето защо ако в съдържанието на чл.11 ал.4 се вложи смисълът, поддържан от 53-та депутати от 36-то Народно събрание, това означава да се обезсмисли текстът на чл.6 ал.2 от Конституцията.

По изложените съображения, считаме че спор относно конституционността на дадена партия по първата хипотеза на чл.11 ал.4 от Конституцията е недопустимо, поради липса на самостоятелно основание за това. Такова основание може да съществува само в съответствие с чл.44 ал.2.

2. По чл.44 ал.2 от Конституцията

Текстът има предвид забраната на организации, чиято дейност е насочена срещу устоите на държавата.

Спорът, с които сте сезирани, обхваща хипотезата за дейност на организация, насочена към разпалване на етническа или религиозна вражда.

От анализа на текста е видно, че забраната определено предвижда дейност, т.е. волеизявления намерили външен израз към определена насока. Тъй като в случая се касае до дейност на организации, т.е. юридически лица, явно че волеизявленията ще се осъществяват от физически лица. При това положение осъщественото от физическите лица ще са деяния, а тези деяния са определени от Наказателния кодекс като престъпления.

Ето защо логично се поставя въпроса, без наличието на влязла в закона сила присъда или други действия на съдебната власт, установяващи по безспорен начин наличието на деяния, насочени към разпалване на етническа или религиозна вражда, (може ли Конституционният съд да приеме за разглеждане и решаване такъв спор.

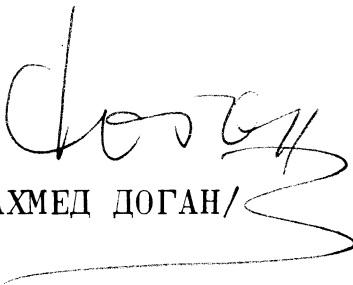
Считаме, че наличието на влязла в законна сила присъда или други актове на съдебната власт, установяващи по безспорен начин извършването на такава дейност, е абсолютна процесуална предпоставка за разглеждане на спора от Конституционния съд, поради което молим производството да се прекрати, като недопустимо.

3. Ако въпреки изложеното не прекратите производството по спора, молим да се има предвид становището на вх.№145/12 декември 1991 год., с което предявихме искане да ни се предоставят видеокасетите и другите писмени доказателства, за да се запознаем с тях.

Освен това, тъй като представените писмени доказателства са частни документи, ние ги оспорихме и задължение е на страната, която ги представя да докаже тяхната достоверност.

В заключение, молим да се произнесете по поставените от нас въпроси, за което да бъдем уведомени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/АХМЕД ДОГАН/